

بررسی عوامل مرتبط با تولد کودکان مبتلا به تالاسمی مژوز در بابل (۱۳۷۶-۸۵)

سیدرضا حسینی^{*}، الهام یعقوبی^۱، محمد قنبری^۲، علی بیژنی^۳

۱- استادیار گروه پزشکی اجتماعی دانشگاه علوم پزشکی بابل ۲- پزشک عمومی ۳- کارشناس ارشد مدیریت خدمات بهداشتی درمانی ۴- پزشک عمومی

سابقه و هدف: با وجود موفقیت آمیز بودن استراتژی غربالگری داوطلبین ازدواج در کاهش تولد کودکان مبتلا به تالاسمی مژوز، همچنان شاهد تولد این کودکان در سطح کشور از جمله شهرستان بابل هستیم. هدف از این مطالعه بررسی عوامل مرتبط با تولد کودکان مبتلا به تالاسمی مژوز بین سالهای ۷۶ تا ۸۵ در شهرستان بابل می باشد.

مواد و روشها: این مطالعه بر روی کلیه والدین کودکان مبتلا به بتاتالاسمی مژوز از سال ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۵ به عنوان گروه مورد و زوجین ناقل بدون فرزند تالاسمی مژوز به عنوان گروه شاهد انجام شد. اطلاعات مورد نیاز که شامل سن، جنس، محل زندگی، رابطه خویشاوندی والدین، وضعیت بیمه، وضعیت غربالگری، مشاوره ویژه تالاسمی، آموزش در باره تالاسمی، وضعیت تشخیص قبل از تولد Prenatal Diagnosis(PND) بود، در پرسشنامه ای جمع آوری و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: نتایج این مطالعه نشان می دهد که داشتن بیمه والدین قبل از تولد کودک در گروه شاهد (CI=۲/۳-۱۲/۸) برابر گروه مورد بوده است (۰/۰۰۱< p). هم چنین از نظر مراقبت های مستمر قبل از بارداری، این مراقبت ها در گروه شاهد ۹۵/۸ برابر گروه مورد بوده است (۰/۰۰۱< p, CI=۱۸/۵-۴۹/۶). از لحاظ ارتباط فامیلی رابطه معنی داری بین گروه شاهد و مورد وجود نداشت. از نظر آموزش در باره تالاسمی اختلاف معنی داری بین دو گروه وجود داشت یعنی زوجین آموزش دیده در گروه شاهد ۳۳ برابر گروه مورد بوده است (۰/۰۰۱< p, CI=۷-۱۵/۳) (OR=۰/۰۰۱< p). پس از وارد کردن کلیه متغیر ها در مدل رگرسیون لجستیک بیشترین تاثیر به ترتیب مربوط به آموزش در مورد تالاسمی و مراقبت های مستمر و سپس داشتن بیمه بوده است (۰/۰۰۱< p).

نتیجه گیری: نتایج مطالعه حاضر نشان می دهد که آموزش در مورد تالاسمی به داوطلبین ازدواج و مراقبت های مستمر پس از ازدواج در مورد زوجین ناقل و مشاوره های ویژه تالاسمی در مورد این زوجین و بیمه بودن زوجین از فاکتورهای مهم و اساسی در کاهش میزان تولد کودکان مبتلا به بتاتالاسمی مژوز می باشد.

واژه های کلیدی: بتاتالاسمی مژوز، پیشگیری، عوامل.

مجله دانشگاه علوم پزشکی بابل، دوره نهم، شماره ۶، بهمن - اسفند ۱۳۸۶، صفحه ۴۶-۴۹

مقدمه

(سیستان و بلوچستان، بوشهر، هرمزگان، خوزستان، فارس و جنوب کرمان) و استانهای اصفهان و کهکیلویه و بویراحمر از شیوع بیشتری (حدود ۱۰٪) برخوردار است ولی در مناطق دیگر شیوع از ۴-۸٪ متغیر است (۳). کودکان مبتلا در چند ماه اول زندگی علامت واضحی ندارند ولی از حدود ۶ ماهگی علائم بیماری آشکار می شود و مبتلایان معمولاً از پایان سال اول زندگی وابسته به تزریق خون (۴) هرینه انجام این پژوهش در قالب طرح تحقیقاتی شماره ۱۳۸۳۴۷ از اعتبار دانشگاه علوم پزشکی بابل تامین شده است.

تالاسمی نوعی بیماری خونی ارثی ناشی از نقص در سنتز هموگلوبین طبیعی می باشد که به صورت اتوزومال مغلوب از والدین به فرزندان منتقل می شود (۱). این بیماری در سراسر جهان و در همه نژادها دیده می شود ولی شیوع آن در نواحی مدیترانه (ایتالیا، قبرس، یونان، جزیره سیسیل)، خاورمیانه (ایران، ترکیه، سوریه)، آسیا (هند و پاکستان) و جنوب شرقی آسیا بیشتر است (۲). تالاسمی در ایران در تمام نقاط پراکنده است اما در نواحی حاشیه دریای خزر (گیلان و مازندران) و نواحی حاشیه خلیج فارس و دریای عمان

جدا شوند و در ۱۰٪ بقیه که باردار شدند هیچ تولد تالاسمی مژوز وجود نداشت. این مطالعه نشان داد که ازدواج نکردن زوجهای ناقل می‌تواند روش‌های خوبی در جلوگیری از تولد نوزادان تالاسمی مژوز باشد (۱۱). برنامه‌های غربالگری تالاسمی مژوز در کشور هنگ‌کنگ از سال ۱۹۸۳ شروع شده است اما علی‌رغم آن همچنان شاهد تولد فرزندان تالاسمی مژوز در این کشور هستیم. در مطالعه Lee و همکارانش علل تولد نوزادان با بتا تالاسمی مژوز به شرح زیر بود: فقدان غربالگری مادران ۳۹٪، فقدان غربالگری پدران ۲۱٪، دیر انجام دادن و یا اصلاً انجام ندادن مراقبت‌های قبل از بارداری ۲۴٪، قبول نکردن برنامه‌ها توسط والدین ۹٪، بدون علل مشخص ۶٪ (۱۲). اجرای طرح غربالگری تالاسمی در کشورمان، گرچه توانسته است به میزان قابل توجهی از تولد نوزادان مبتلا به بتاتالاسمی مژوز بکاهد (۱۳) اما همچنان شاهد تولد این بیماران هستیم. هدف از این مطالعه بررسی علل تولد کودکان مبتلا به تالاسمی مژوز بین سالهای ۷۶ تا ۸۵ در شهرستان بابل می‌باشد.

مواد و روشها

این مطالعه تحلیلی به صورت مورد-شاهدی انجام شده است. جامعه مورد مطالعه شامل والدین کلیه کودکان مبتلا به بتاتالاسمی مژوز از سال ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۵ به عنوان گروه مورد و زوجین ناقل بدون فرزند تالاسمی مژوز به عنوان گروه شاهد بودند. با مراجعه به واحد تزریق خون امیر کلا که تنها مرکز تزریق خون در سطح شهرستان بابل می‌باشد و مطالعه پرونده‌ها، موارد جدید مبتلا به تالاسمی مژوز بین سالهای ۷۶ تا ۸۵ شناسایی و سپس با مراجعه به خانواده‌های آنها اطلاعات مورد نیاز که شامل سن، جنس، محل زندگی، رابطه خویشاوندی والدین، وضعیت بیمه، وضعیت غربالگری، مشاوره ویژه تالاسمی، آموزش در باره تالاسمی، وضعیت تشخیص قبل از تولد (PND) Prenatal Diagnosis بود، در پرسشنامه‌ای جمع آوری گردید. سپس نتایج این مطالعه با اطلاعات مربوط به زوجین ناقلی که دارای فرزند تالاسمی مژوز نبودند (گروه شاهد) مقایسه گردید. این زوجین شاهد به طریق تصادفی از بین کلیه زوجین ناقلی که دارای فرزند مبتلا به تالاسمی مژوز نمی‌باشند و دارای پرونده در مرکز بهداشت، واحد غیر واگیر هستند، انتخاب شده‌اند. قابل ذکر است که آزمایش PND در دو مرحله صورت می‌گیرد. مراحل اول (PNDI) قبل از بارداری انجام گرفته و با

می‌شوند (۱). هم اکنون حدود ۲۰ هزار نفر در کشور ما مبتلا به تالاسمی مژوز هستند، این بیماران نیاز به تزریق خون‌های مکرر دارند، جدا از خطراتی که تزریق خون (در صورت آلوده بودن به ویروس‌های HIV و هپاتیت و ...) برای آنها به دنبال دارد، این بیماران از لحاظ هزینه‌های درمانی نیز با مشکلات زیادی مواجهند بطوریکه هر فرد تالاسمی مژوز سالیانه بطور متوسط ۵-۶ میلیون تومان صرف هزینه‌های درمانی خویش می‌کند و این رقم در مقابل هزینه پیشگیری از تولد نوزادان مبتلا به تالاسمی که حدوداً یک میلیون تومان برای هر تولد است، رقم بسیار بالایی است (۴۵). لذا برای جلوگیری از هزینه‌های اقتصادی و نیز هزینه رنج و درد بیماران استراتژی غربالگری داوطلبین ازدواج از سال ۱۳۷۶ در سراسر کشور به اجرا در آمد (۶). این طرح با اینکه بسیار موفقیت آمیز بود اما همچنان شاهد تولد کودکان مبتلا به تالاسمی مژوز در سطح کشور و از جمله شهرستان بابل هستیم.

در یک مطالعه در شیراز انجام شد مشخص گردید که حدود ۴۰٪ از بیماران تالاسمی مژوز در نتیجه ازدواج‌های فامیلی متولد شده اند (۱) (p<0.0001) البته درصد کودکان مبتلا به تالاسمی مژوز که در اثر ازدواج‌های فامیلی متولد شده بودند نسبت به آمار ۲۲ سال قبل حدود ۱۶٪ کاهش داشته است (۷). در مطالعه‌ای دیگر که در هند در مورد میزان پذیرش روش‌های غربالگری بر روی ۱۰۰ زوج که دارای فرزند تالاسمی مژوز بودند انجام شد نشان داد که ۳۴ زوج به دلیل دوری از شهر، قیمت بالای تست‌ها و نداشتن انگیزه کافی حاضر به انجام آنها نشدند (۸). همچنین مطالعه دیگر در کشور ترکیه نشان داد که روش‌های غربالگری قبل از ازدواج و مراقبت‌های پس از ازدواج اثرات بسیار خوبی در تشخیص، کنترل و کاهش بتا تالاسمی در جامعه دارد (۹).

مطالعه Tosun و همکارانش در ترکیه نشان داد که برنامه‌های آموزشی در پیشگیری از تولد تالاسمی مژوز موثر است و بخصوص در مناطق با خطر بالا بسیار مورد نیاز است (۱۰). قانعی و همکارانش هم در اصفهان مطالعه‌ای را بر روی ۱۰ هزار نفر از کسانی که می‌خواستند ازدواج کنند انجام دادند. ابتدا با شمارش کامل خونی (CBC) و سنجش HbA2 غربالگری اولیه را انجام دادند و زوجهای high risk را مشخص کردند و سپس مشاوره‌های ویژه را برای آنها در نظر گرفتند و ۳ ماه بعد همه را ارزیابی کردند. مطالعات آنها نشان داد که آن زوجین حاضر شدند که از هم

انجام دادن PNDI در گروه شاهد ($\chi^2=2.28-13$, CI=۵/۴۶) برابر گروه مورد ($p<0.001$) و انجام PNDII در گروه شاهد ($\chi^2=8.21$, CI=۱/۱۱) ۳ برابر گروه مورد بوده است ($p=0.027$).

از لحاظ محل سکونت (شهری یا روستایی) اختلاف معنی داری بین دو گروه شاهد و مورد وجود نداشت. از نظر مراقبت‌های مستمر قبل از بارداری، این مراقبت‌ها در گروه شاهد ($\chi^2=18.5-49.6$, CI=۹۵/۸) برابر گروه مورد بوده است ($p<0.001$, $p=0.001$). از نظر مشاوره ویژه تالاسمی در گروه شاهد ($\chi^2=43.8$, OR=۹۵/۸) برابر گروه مورد بوده است ($p<0.001$, CI=۵/۵-۳۴.۶). از لحاظ سطح سواد، پدران با سطح سواد دبیلم و بالاتر در گروه شاهد ($\chi^2=1.47-7.37$, CI=۳/۲۹) برابر گروه مورد بوده است ($p<0.03$). از لحاظ سطح سواد مادران، مادران با سطح سواد دبیلم و بالاتر در گروه شاهد ($\chi^2=1.06-4.9$, CI=۹۵/۸۵) برابر گروه مورد بوده است ($p<0.025$). از نظر ارتباط فamilی رابطه معنی‌داری بین گروه شاهد و مورد وجود نداشت. از نظر آموزش در باره تالاسمی اختلاف معنی‌داری داده شد که مشاوره ویژه تالاسمی (بخصوص ازدواج

استفاده از نمونه خون، نقص ژنی منجر به تالاسمی در یک زوج مشخص می‌گردد و در مرحله دوم (PND II) با استفاده از نمونه برداری از پرزهای جفتی (Chorionic villus sampling) بین هفته ۱۰ تا ۱۲ بارداری، سلامتی جنین از نظر ابتلا به تالاسمی مشخص می‌گردد.

سپس اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS و تست‌های آماری کای دو، Fisher Exact و رگرسیون لجستیک تجزیه و تحلیل گردید و مقدار Odds Ratio محاسبه و $p<0.05$ معنی‌دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

این مطالعه بر روی ۲ گروه مورد با ۴۳ زوج ناقل دارای فرزند تالاسمی مازور و گروه شاهد با ۷۵ زوج ناقل بدون فرزند تالاسمی انجام گردید. در مقایسه بین دو گروه این نتایج به دست آمد (جدول ۱). داشتن بیمه والدین قبل از تولد کودک در گروه شاهد ($\chi^2=2.3-13.8$, CI=۵/۵-۱۳/۸) برابر گروه مورد بوده است ($p<0.001$).

جدول ۱. توزیع فراوانی زوجین ناقل بتاتالاسمی در دو گروه مورد و شاهد بر حسب متغیرهای مستقل مورد مطالعه در شهرستان بابل (۷۶-۸۵)

Odds Ratio + CI(confidence interval%95)	p_value	مورد تعداد (%)	شاهد تعداد (%)	گروه بلی خیر	متغیرها
۵/۶۵(۲/۳-۱۳/۸۴)	۰/۰۰۰	۲۳(۵۳/۵)	۶۵(۸۶/۷)	بلی	بیمه قبل از تولد
		۲۰(۴۷/۵)	۱۰(۱۳/۳)	خیر	
۰/۷۶۷(۰/۳۶-۱/۶۳۴)	۰/۰۴۹۱	۲۰(۴۶/۵)	۳۰(۴۰/۰)	شهری	محل سکونت
		۲۳(۵۳/۵)	۴۵(۶۰/۰)	روستایی	
۹۵/۸۵(۱۸/۵-۴۹۶/۸)	۰/۰۰۰	۲(۸/۷)	۶۷(۸۹/۳)	بلی	مراقبت مستمر
		۲۱(۹۱/۳)	۸(۱۰/۷)	خیر	
۴۳/۸۵(۵/۵-۲۴۶/۷)	۰/۰۰۰	۲۷(۷۲/۸)	۷۴(۹۸/۷)	بلی	مشاوره ویژه تالاسمی
		۱۶(۳۷/۲)	۱(۱/۳)	خیر	
۳۳/۲(۷/۱۸-۱۵۳/۱)	۰/۰۰۰	۲۳(۵۲/۴)	۷۳(۹۷/۳)	بلی	آموزش درباره تالاسمی
		۲۰(۴۷/۶)	۲(۲/۷)	خیر	
۳/۲۹(۱/۴۷-۷/۳۷)	۰/۰۰۳	۱۲(۲۷/۹)	۴۲(۵۶/۰)	دبیلم و بالاتر	سطح سواد پدر
		۳۱(۷۲/۱)	۳۳(۴۴/۰)	زیر دبیلم	
۲/۳(۱/۰۶-۴/۹۳)	۰/۰۲۵	۱۷(۳۹/۵)	۴۵(۶۰/۰)	دبیلم و بالاتر	سطح سواد مادر
		۲۶(۶۰/۵)	۳۰(۴۰/۰)	زیر دبیلم	
۳(۱/۱۱-۸/۲۱)	۰/۰۲۷	۶(۱۴)	۲۲(۳۲/۸)	بلی	PND2
		۳۷(۸۶)	۴۵(۷۷/۲)	خیر	
۵/۴۶(۲/۲۸-۱۳)	۰/۰۰۰	۹(۲۲/۵)	۴۶(۶۱/۳)	بلی	PND1
		۳۱(۷۷/۵)	۲۹(۳۸/۷)	خیر	

ناقل نیستند که امیدواریم با همت مسئولین این مشکل هم حل شود. در این مطالعه رابطه خویشاوندی والدین فاکتور موثری بر روی میزان تولد نوزادان با بتا تالاسمی مژور نبوده است و بین دو گروه شاهد و مورد اختلاف معنی داری وجود نداشت. در مطالعه ای که توسط اسدی پویا و همکارانش در شیراز انجام شد مشخص گردید که حدود ۴۰/۶٪ از آنها در نتیجه ازدواج‌های فامیلی ازدواج فامیلی بین والدین بیماران بتاتالاسمی و یک نمونه از جمعیت نرمال، اختلاف معنی داری را نشان داد ($p<0.0001$). البته درصد کودکان تالاسمی مژور که در اثر ازدواج‌های فامیلی متولد شده بودند نسبت به آمار ۲۲ سال قبل حدود ۱۶/۴٪ کاهش داشته است (۷). به هر حال در مورد نقش ازدواج‌های فامیلی بر تولد نوزادان تالاسمی مژور، یافته قطعی وجود ندارد.

در بررسی حاضر، نتایج نشان می‌دهد که مراقبت‌های مستمر از زوجین ناقل نقش به سزاپی در کاهش تولد نوزادان با بتا تالاسمی مژور دارد و اختلاف دو گروه مورد و شاهد از لحاظ آماری معنی دار بوده است ($p<0.001$ ، $OR=95/8$, $CI=18/5-496$). در مطالعه ای که Keskin و همکارانش هم در کشور ترکیه انجام داده بودند نشان داده شد که روش‌های غربالگری و مراقبت‌های مستمر پس از ازدواج می‌تواند اثرات بسیار خوب و موثری در کاهش و کنترل بتا تالاسمی در جامعه داشته باشد (۹).

در این مطالعه نشان داده شد که آموزش در مورد تالاسمی به زوجین و داوطلبین ازدواج نقش بسزاپی در کاهش تولد نوزاد بتاتالاسمی مژور دارد و این آمار معنی دار بوده است ($p<0.001$ ، $OR=7-153$, $CI=33$). در مطالعه ای هم که Tosun و همکارانش در ایالت Mersin کشور ترکیه انجام داده بودند و برنامه‌های مدون آموزشی را در مورد ۳۱۴۸۹ زوج داوطلب ازدواج اجرا کردند، مشخص گردید که برنامه‌های آموزشی در پیشگیری از تولد کودکان تالاسمی مژور موثر است (۱۰).

در مطالعه ما مشخص شد که مشاوره ویژه تالاسمی نقش موثری در کاهش میزان تولد کودکان با بتا تالاسمی مژور دارد (OR= ۵/۵-۳۶۶, $p<0.001$, $CI=43/8$). در مطالعه ای هم که Tongsong در کشور تایلند انجام داده است نشان داده شد که چنانچه «مشاوره ژنتیکی» و «شناسایی فاکتورهای خطر در دوران بارداری» به مراحل غربالگری بتا تالاسمی مژور افزوده شود

نکردن زوجهای ناقل) نقش موثری در کاهش تولد نوزادان با بتا تالاسمی مژور دارد (۱۱). در مطالعه ما همچنین بین سطح سواد بین دو گروه وجود داشت یعنی زوجین آموزش دیده در گروه شاهد ۳۳ برایر گروه مورد بوده است ($p<0.001$, $OR=7-153$, $CI=33$). پس از وارد کردن کلیه متغیرها در مدل رگرسیون لجستیک بیشترین تاثیر به ترتیب مربوط به آموزش در مورد تالاسمی و مراقبت‌های مستمر و سپس داشتن بیمه بوده است ($p<0.001$).

بحث و نتیجه گیری

نتایج به دست آمده از این مطالعه نشان می‌دهد که بیمه بودن زوجین قبل از ازدواج و قبل از تولد کودک با کاهش میزان موالید نوزادان با تالاسمی مژور رابطه مستقیم دارد، به نحوی که زوجین گروه شاهد (بدون فرزند تالاسمی مژور) در مقایسه با زوجین دارای فرزند تالاسمی از درصد بالاتری از خدمات بیمه بهره مند بودند و این تفاوت دو گروه از نظر آماری معنی دار بوده است (OR= ۵/۶, $CI=3/2-8/13$, $p<0.001$).

در مطالعه ای که Saxena و همکارانش در کشور هند انجام دادند مشخص شد که از ۹۶ زوج مورد مطالعه، ۳۴ زوج به دلیل قیمت بالای تست‌ها و روش‌های تشخیصی تالاسمی و نداشتن بیمه حاضر به انجام آن نشند (۸). با توجه به این که مخارج پیشگیری از تولد نوزاد تالاسمیک خیلی کمتر از مخارج درمانی یک فرد تالاسمی است (تقرباً ۱ به ۵) لذا این مساله حتی سازمان‌های بیمه گر را متقاعد کرده است که پیشگیری را جزو تعهدات خود قرار دهنده، به طوریکه ۱۰۰٪ هزینه تشخیصی ژنتیکی بیماری تالاسمی در ۳ ماه اول بارداری مادران با سابقه مثبت بوسیله سازمان تامین اجتماعی پرداخت می‌شود (۱۴). از آنجایی که براحتی می‌توان با ارائه خدمات بیمه و رایگان کردن اقدامات تشخیصی ژنتیکی از درصد زیادی از تولد فرزندان مبتلا به تالاسمی مژور کاست و بدین طریق میلیونها دلار صرفه جویی ارزی در هزینه‌های درمانی کشور انجام داد چرا بقیه انواع بیمه‌ها این مخارج را برای افراد واجد شرایط متحمل نمی‌شوند. قابل ذکر است از ابتدای سال ۱۳۸۶ هزینه کلیه تست‌های تشخیصی توسط همه انواع بیمه‌ها پرداخت می‌شود با وجود این، هنوز هزینه نمونه گیری از پرژهای جفتی توسط سازمانهای بیمه گر پرداخت نمی‌شود و در برخی موارد ادارات مرتبط به علت مشکلات مالی قادر به بیمه کردن برخی از زوجین

زوجین ناقل و مشاوره های ویژه تالاسمی در مورد این زوجین از فاکتورهای مهم و اساسی در کاهش میزان تولد کودکان مبتلا به بتا تالاسمی مأذور می باشد.

تقدیر و تشکر

بدین وسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی که هزینه انجام این طرح را تامین کردند و همچنین از خانم مژگان بالغی از مرکز بهداشتی درمانی شماره ۲ امیرکلا و نیز از کلیه کسانی که در انجام این طرح همکاری نمودند تشکر و قدردانی می شود.

می توان با هزینه کمتر از تولد نوزاد با بتا تالاسمی مأذور جلوگیری کرد (۱۵). همچنین در مطالعه قانعی و همکارانش در اصفهان نشان مادران و پدران در دو گروه شاهد و مورد اختلاف معنی داری وجود داشته است و این بدان معنی است که با ترویج سواد آموزی و افزایش دادن سطح آگاهی والدین می توان از میزان تولد نوزادان تالاسمیک پیشگیری کرد. پس از وارد کردن متغیرهای مستقل در مدل رگرسیون لجستیک، بیشترین تاثیر به ترتیب مربوط به آموزش، مراقبت مستمر، بیمه و سپس سطح سواد پدر بوده است ($p < 0.000$). نتایج مطالعه حاضر نشان می دهد که آموزش در مورد تالاسمی به داوطلبین ازدواج و مراقبت های مستمر پس از ازدواج در مورد

*****

References

1. Behran RE, Kilegman RM, Jenson HB. Nelson textbook of pediatrics, 17th ed, New york, W.B. Saunders Co 2004; pp: 1630-3.
2. دستورالعمل تالاسمی ویژه پزشکان، اداره کل پیشگیری و مبارزه با بیماریهای وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی، بهار ۱۳۷۷؛ ص: ۱.
3. حق شناس م، زمانی ج. تالاسمی. حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان فارس، چاپ اول، انتشارات کوشماهر ۱۳۷۶؛ ص: ۸۴-۱.
4. گزارش آماری برنامه پیشگیری از بتا تالاسمی مأذور در ایران (۱۳۷۶-۸۰)، چاپ اول، مرکز مدیریت بیماری ها، اداره ژنتیک ۱۳۸۲؛ ص: ۲۸.
5. Habibzadeh F, Yadollahie M, Merat A, Haghshenas M. Thalassemia in Iran, an Overview from the Memorandum of a Physician. www.ams.ac.ir/aim/9811/habibzadeh9811.html. 2008.
6. کوثریان م، اخوتیان ع، بابامحمدی ف. تا چه اندازه در برنامه کشوری پیشگیری از تالاسمی مأذور در دانشگاه علوم پزشکی مازندران (۱۳۷۱-۱۳۸۱) موفق بوده‌ایم؟ مجله علمی-پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی مازندران ۱۳۸۲؛ ۴۱: ۴۷-۵۴.
7. Asadi Pooya A, Doroudchi M. Thalassemia major and consanguinity in Shiraz city, Iran. Turk J Haematol 2004; 21(3): 127-30.
8. Saxena A, Phadke SR. Thalassemia control by carrier screening, Indian case study. www.medacad.org/_eshg/abstracts/posters12.htm.
9. Keskin A, Turk T, Polat A, Koyuncu H, Saracoglu B. Premarital screening of beta- thalassemia trait in the province of Denizli, Turkey. Acta Haematol 2000; 104(1): 31-3.
10. Tosun F, Bilgin A, Kizilok A, Arpacı A, Yuregil GT. Five-year evaluation of premarital screening program for hemoglobinopathies in the province of Mersin, Turkey. Turk J Hematol 2006; 23: 84-9.
11. Ghanei M, Adibi P, Movahedi M, et al. Pre-marriage prevention of thalassemia: report of a 10000 case experience in Isfahan. Public Health 1997; 111(3):153-6.

12. Lee AC, Ha SY, Wong KW, et al. Prevention of beta-thalassemia major by antenatal screening in Hong Kong. *Pediatr Hematol Oncol* 1998; 15(3): 249-54.
۱۳. جزوه آموزشی برنامه پیشگیری از بروز بنا تالاسمی مژور در کشور، ویژه کردستان. دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کردستان- مرکز بهداشت استان کردستان ۱۲۸۰.
14. Smavat A, Modell B. Iranian national talassaemia screening programme. *BMJ* 2004; 329: 1134-37.
15. Tongsong T, Wanapirak C, Sirivatanapa P, et al. Prenatal control of severe thalassemia: Chiang Mai Strategy. *Prenat Diagn* 2000; 20(3): 229-34.